

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 125 (5822)

27.

OKTOBRIS.

CETURTDIENA.

1988. GADS

Maksā 3 kap.

Izveidota LTF valde

● 23. oktobrī Latvijas Tautas frontes Preiļu pilsētas un rajona nodaļas pārstāvju sanāksmē izveidota LTF rajona valde.

Latvijas Tautas frontes dalībnieki izvirzīja arī savu — Preiļu pilsētas un rajona nodaļas pārstāvi — Arkādiju Višņevski, kā arī divus vietniekus — Jāni Streiču (sakariem ar Rīgu) un Silviņu Joksti (LTF būtiskās informācijas atspoguļošanai presē).

Valdes sastāvā ietilpst no 17 uz šo brīdi reģistrētajām Latvijas Tautas frontes atbalsta grupām izvirzītie pārstāvji, kā arī aktīvākie LTF dalībnieki. Kopskaitā — 27 visdažādākā vecuma un profesiju cilvēki, kurus vieno kopīgas rūpes par Latvijas, par mūsu — Preiļu rajona nākotni.

S. JOKSTE

● Noslēgušās pārskata un vēlēšanu sapulces partijas pirmorganizācijās. Tajās ne tikai apsprieda uzdevumus, kuri šajā pārbūves posmā jāveic komunistiem, bet arī izvirzīja delegātus uz Latvijas KP rajona organizācijas XXII konferenci. Ražošanas apvienības «Ražība» komunisti, rūpīgi apsverot visus par un pret, par delegātu ievēlēja vienu no labākajiem strādniekiem — gāzes un elektrometinātāju Pāvelu Fedotovu. Viņš izvirzīts arī par partijas rajona komitejas locekļa kandidātu.

Apvienībā Pāvels Fedotovs strādā kopš tās dibināšanas, ir pieredzējis strādnieks. Viņš remontē traktorus un piekabes inventāru un regulāri pāršņiedz dienas normu. Komunisti aktīvi darbojas tautas kontroles grupā.

● **ATĒLA:** P. Fedotovs (no kreisās) sarunā ar apvienības priekšsēdētāja vietnieku, partijas pirmorganizācijas sekretāru I. Zinovjevu.

J. SILICKA foto

Garavojoties LKP rajona organizācijas XXII konferencēi

Latvijas KP rajona komitejas locekļu kandidāti, kurus rekomendējušas partijas pirmorganizācijas

Vladimirs Agafonovs — Preiļu rajona statistikas nodaļas priekšnieks, Zoja Agafonova — agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» partijas organizācijas sekretāre.

Viktors Ananjevs — «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieka pirmais vietnieks, galvenais inženieris.

Mihails Baranovs — ražošanas apvienības «Ražība» traktorists.

Pēteris Barkovskis — Ļeņina kolhoza priekšsēdētājs.

Natālija Bažramenko — Preiļu sakaru mezglā ekonomiste.

Leonards Baže — pensionārs.

Imants Jānis Bekešs — rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieks.

Jelīzaveta Belousova — Riebiņu vidusskolas skolotāja.

Agafija Boļšakova — Līvānu kūdras fabrikas meistare.

Juris Bronka — kolhoza «Zelta vārpa» partijas organizācijas sekretārs.

Bronislava Vaivode — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmuma inženieris.

Lidija Vasiļonoka — K. Marksa kolhoza zootehnikas organizatore.

Vladislavs Vaivods — kolhoza «Rīts» priekšsēdētājs.

Svetlana Vaivode — Preiļu patērētāju biedrības veikala vadītāja.

Vladislavs Valters — kolhoza «Zelta vārpa» priekšsēdētājs.

Pjotrs Vartminskis — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta direktora vietnieks.

Bonifācijs Vaivods — kolhoza «Vārkava» mehāniķis.

Nikolajs Vasjukevičs — Aglonas padomju saimniecības autoatslēdznieks.

Verners Veide — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta pārvaldnieks.

Vilhelms Veļeckis — sadzīves pakalpojumu kombināta direktors.

Janīna Vilmane — Vārkavas vidusskolas skolotāja.

Laimonis Vindelis — Oškālna kolhoza galvenais grāmatvedis.

Anita Vilcāne — Vārkavas vidusskolas ārpusklases darba organizatore.

Galina Višņakova — Preiļu 2. vidusskolas skolotāja.

Jekaterina Volkova — Līvānu patērētāju biedrības pavāre.

Pēteris Vosorovs — kolhoza «Sarkanā ausma» priekšsēdētājs.

Jānis Vucēns — Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs.

Valdis Gavriļenko — kolhoza «Rīts» inženieris mehāniķis.

Jevģenijs Gončarovs — dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības krāsotājs.

Vasilijs Gusevs — Līvānu stikla fabrikas stikla pūtējs.

Aivars Dambītis — kolhoza «Dzintars» šoferis.

Valentīna Deksnē — agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas laboratorijas vadītāja.

Ivans Deško — Preiļu rajona centrālās slimnīcas galvenais ārsts.

Staņislavs Zabiņako — Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes atslēdznieks.

Aivars Ziemelis — kolhoza «Dzintars» šoferis.

Antons Znotiņš — kolhoza «Nākotne» agronoms.

Jānis Znotiņš — Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs.

Pēteris Zukulis — agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektora vietnieks.

Nikolajs Ivansons — Līvānu būvmaterialu un konstrukciju kombināta kļēģu apdezinātājs.

Nikolajs Ivanovs — Aglonas padomju saimniecības direktors.

Jānis Jonikāns — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta nodaļas priekšnieks.

Vladimirs Jermolajevs — rajona prokurors.

Ivans Jeršovs — rajona agrorūpniecības apvienības priekšsēdētāja vietnieks plānošanas un ekonomikas jautājumos.

Romualds Kavinskis — agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors.

Rolands Kavinskis — Raiņa kolhoza priekšsēdētājs.

Nikolajs Kazenko — rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks.

Boriss Kuzmins — Latvijas PSR Valsts drošības komitejas Preiļu nodaļas priekšnieks.

Jānis Kuņris — M. Gorkija kolhoza galvenais inženieris.

Leonīds Kursītis — kolhoza «Rīts» realizācijas nodaļas priekšnieks.

Nikolajs Minčiks — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta ceha mehāniķis.

Kozimira Morāne — Preiļu centrālās slimnīcas galvenā ārsta vietniece.

Anita Lazdāne — sadzīves pakalpojumu kombināta ķīmiskās tīrītavas, nirts un velas mazgātavas (Līvāni) vadītāja.

Juris Leicis — Upenieku ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.

Nikolajs Leonovs — Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas direktors.

Valentīna Maksimova — Ļeņina kolhoza partijas organizācijas sekretāre.

Voļdemārs Limanis — dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības direktors.

Valentīna Linīna — Latvijas KP rajona komitejas instruktore.

Ivans Lisicins — Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes šoferis.

Mavrikijs Lomakins — tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs.

Stepāns Nesterenoks — «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieks.

Aldonija Pākste — kolhoza «Dzintars» zootehniks.

Jevģenijs Paškevičs — Līvānu PMK priekšnieka vietnieks.

Helēna Patmalniece — Preiļu patērētāju biedrības prezīne.

Pēteris Pizelis — laikraksta «Ļeņina Karogs» redaktors.

Tatjana Pirogova — Līvānu būvmaterialu un konstrukciju kombināta laboratorijas priekšniece.

Olga Pokāne — Preiļu trikotāžas fabrikas tehnoloģe.

Mihails Popenkovs — Raiņa kolhoza galvenais inženieris celtniecības jautājumos.

Aivars Prikulis — Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas krāsotājs.

Andris Puzo — Aglonas internātskolas direktors.

Jevģenija Reinbaha — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas ražošanas nodaļas priekšniece.

Olga Reča — Rušonas padomju saimniecības darba algas ekonomiste.

Monika Rivare — Aglonas padomju saimniecības pīļu fermas brigādiere.

Alōida Rimicāne — Rožupes astoņgadīgās skolas direktore.

Pjotrs Romanovs — Latvijas KP rajona komitejas otrais sekretārs.

Natālija Rubīne — K. Marksa kolhoza galvenā ekonomiste.

Anatolijs Sabanskis — agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» plānošanas un ekonomiskās nodaļas priekšnieks.

Tamāra Saveljeva — Latvijas KP rajona komitejas vispārējās nodaļas vadītāja.

Atis Sedvalds — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors.

Jevģenijs Skreivers — Līvānu stikla fabrikas direktors.

Iūcija Skutele — Preiļu sakaru mezglā sakaru nodaļas «Anspoki» priekšniece.

Semjons Skuteļs — Rušonas padomju saimniecības laukkopis.

Lūcija Smāne — Rušonas padomju saimniecības kasiere.

Jānis Siņka — kolhoza «Siļukalns» traktorists.

Faina Smirnova — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas ekonomiste.

Iļgonis Sniķers — Līvānu stikla fabrikas partijas organizācijas sekretārs.

Viktors Solovjovs — Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs.

Aija Sorokina — Līvānu patērētāju biedrības 23. veikala vadītāja.

Jurijs Sparāns — Suvorova kolhoza mehāniķis.

Leonards Spūlis — Rudzātu padomju saimniecības direktors.

Jānis Stivrīška — kolhoza «Dubna» šoferis.

Jevģenija Stikāne — M. Gorkija kolhoza priekšsēdētāja.

Guntis Udrovskis — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas laboratorijas vadītājs.

Staņislavs Určs — Ļeņina kolhoza šoferis.

Andris Ušackis — Preiļu SCO trešā iecirkņa brigādiere.

Igors Fedotovs — kolhoza «Vārkava» priekšsēdētājs.

Pāvels Fedotovs — ražošanas apvienības «Ražība» gāzes un elektrometinātājs.

Nikolajs Forostjanko — Preiļu 21. PMK mērītājs ģeodēziskajos darbos.

Vladimirs Haritonovs — Preiļu SCO priekšsēdētājs.

Antons Ciganovičs — Līvānu gāzes saimniecības šoferis.

Lidija Cistjakova — Ļeņina kolhoza lielfermas «Buki» priekšniece.

Vitāls Sulte — Upmalas ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.

Leonards Sustovs — Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs.

Artūrs Stagers — kolhoza «Vārkava» elektromontieris.

Jānis Eglītis — Preiļu 1. vidusskolas direktors.

Irida Jansone — Latvijas KP rajona komitejas sekretāre.

Jānis Domuļevs — M. Gorkija kolhoza galvenais dispečers.

Tamāra Cakule — Raiņa kolhoza fermas brigādiere.

Leonija Čiša — Līvānu stikla fabrikas tehniks laborante.

Vjačeslavs Sumovičs — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta galvenā metrologa nodaļas inženieris.

Pošamies republikas ģimeņu ansambļu salidojumam

Pašreiz Latvijā ir sākusies interesanta kustība — novadu Mūzikas biedrības veidošanas apjaušana par mājas muzicēšanu, kopumā atklājot ģimeņu muzicēšanas plūsmu republikā.

Interesanti, ka ir kolektīvi, kas sastāvā apvieno vairākas ģimenes.

Interesanti, ka māmiņas dziesmu izpildījumā piedalās maziņa Austrā ar zvaniņu — pusotru gadu veca. Burvība ir mums atsauku-

šos muzicējošo ģimeņu savstarpējībā — sava noskaņa, sev izvēlēts repertuārs...

Tas viss mums kļūst zināms, gatavojoties republikas ģimeņu ansambļu salidojumam, uz kuru aicinājam. Aicinām vēl mazu brītiņu, ja ir ansambļi, kas iespēju ļaus tagad. Jūsu rajonā cilvēks, kurš jūsu pieteikumus uzklaušis, — Karīna Oša, Preiļu bērnu mūzikas skolas direktore (Komjaunatnes ielā 22, tel. 22542).

Lai viss noritētu skaisti, tagad gan vairs nekavējaties, jo pirmā posma pasākumi novados jau drīz sāksies un noritēs šādi: ciklu atklās Vidzemes novads ar sarīkojumu Valkā 19. novembrī, 20. novembrī — Lejaskurzemes novada mājas muzikantus pulcēs Liepājas mūzikas vidusskola, 26. novembrī Salaspils kultūras namā tiksies Rīgas novada uzņēmīgās ģimenes, 3. decembrī Tukuma Raiņa vidusskola uzņems Ziemeļkurzemes novada mājas muzikan-

tus, 4. decembrī vēltīs Zemgales novadam Jelgavā un 10. decembrī mūs aicina Daugavpils — Dienvidlatgales centrs.

25. un 26. februārī tiksies Rīgā republikāniskajā salidojumā. Ja arī visi neklūs par novada pārstāvjiem uzstājoties, iespēja tikties šajā koncertā — TV ierakstā būs visiem.

I. UTENA,
LPSR Mūzikas biedrības
Centrālās valdes instruktore

Apģūst latviešu valodu

Sveiciens «Labdien» tagad biežāk skan Rīgas ķīmiskās rūpniecības mašīnu būves rūpniecā, kaut gan latviešu tautības strādnieku un kalpotāju skaits šeit nav palielinājies. Uzņēmumā notikušas pirmās nodarbības visiem tiem, kas vēlas apģūst latviešu valodu. Šādu cilvēku ir vairāk, nekā varēja domāt. Patlaban trīs grupās mācās vairāk nekā 80 cilvēku. Mācību organizētāji — rūpniecības partijas un arodbiedrības aktivisti uzskata, ka tuvākajā laikā te varēs mācīties vēl lielāks cilvēku skaits. (LATINFORM)

Preiļu sviestam — atzinība

Valmierā notika Latvijas PSR Agrorūpniecības komitejas rīkotais augstas kvalitātes sviesta konkurss — skate. Tajā piedalījās republikas sviesta ražošanas uzņēmumi ar 37 «Zemnieku sviesta», «Sviestmaižu sviesta», «Skābkrējuma sviesta», «Iecienītā sviesta» un citiem paraugiem.

Mūsu rajonu pārstāvēja agrofirma «Krasnij Ok-

tjabrj» Preiļu siera rūpniecības ceha kolektīvs ar zemnieku un skābkrējuma sviestu un konkursā — skate ieguva otro vietu. Par to Preiļu sviesta ražotāji apbalvoti ar Latvijas PSR Agrorūpniecības komitejas II pakāpes diplomu. Tas, galvenokārt, ir meistaruru Marijas Dzenes, Evalda Reinieka un Vijas Skuteles nopelns.

J. AIZKALNS

Atgriezoties pie publicētā

Maize mūsu rajona iedzīvotājiem

● Pārskatu un vēlēšanu kampaņa sākusies arī patērētāju kooperācijas sistēmā. Šajā sakarībā gribu pastāstīt rajona laikraksta lasītājiem par darbu, kas šogad veikts Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības maizes kombinātā, kā arī par mūsu turpmākajiem plāniem un uzdevumiem.

Mūsu maizes kombināta sastāvā ietilpst Aglonas un Līvānu ceptuves un bezalkoholisko dzērienu cehs, kurš atrodas Līvānos. Pie mums strādā 110 cilvēki. Šī gada deviņos mēnešos izceptas 5 239 tonnas maizes plānoto 5 180 tonnu vietā. Skaitļi salīdzināšanai: 1987. gadā bija sarazotas 4 363 tonnas, tātad — 1988. gadā plāns salīdzinājumā ar pērnā gada pārniegts par 20 procentiem.

Rajonā vidēji katrs iedzīvotājs dienā patērē 460 gramus maizes. (Ogres rajonā patērējis ir 300 grami).

Palielinājusies arī baltmaizes izstrādājumu ražošana (705 tonnas 1988. gadā un 621 tonna 1987. gadā), kā arī smalkmaizīšu izlaide (104 tonnas šogad un 5 tonnas pērn). Izgatavoti 27 269 dekalitri limonādes un kvasa.

Apģūta jauna veida maizes izstrādājumu ražošana. Pircēju pieprasījums pēc tiem ir augsts. Te var minēt no rudzu un kviešu miltiem cepto Darnicas maizi (cena — 0,20 rubl.), Unzenas maizi (0,18 rubl.), baltmaizes «Ventas maize» (0,24 rubl.), «Vītā vārpa» (0,35 rubl.), smalkmaizītes «Valkas radziņi» (0,40 rubl.), ābolu radziņi (0,25 rubl.).

Aizvadītajā periodā izremontētas abas ceptuves un bezalkoholisko dzērienu cehs, Līvānos samontēta jauna elektriskā krāsns, ierīkota pieplūdes un vilkmes sistēma, nomaiņa iekārta bezalkoholisko dzērienu cehā.

Rajona patērētāju biedrību savienības un rajona izpildkomitejas veiktie pasākumi deva iespēju nostabilizēt iedzīvotāju apģādi ar maizi. Kaut arī pieprasījums pēc maizes joprojām pieaug, Aglonas ceptuve tagad gandrīz vienmēr piegādā Preiļu rajona patērētāju biedrības veikalim pietiekami daudz šīs produkcijas.

Ar maizes piegādi iedzīvotājiem sliktāk veicas Līvānu patērētāju biedrības veikalos. Lai gan Līvānu ceptuvē modernizēta ražošanas iekārta un uzlaboti darba apstākļi, nokomplektēt kadru šeit ir daudz grūtāk nekā Aglonas ceptuvē. Līdz šim ceptuvē strādā tikai trīs brigādes, kaut būtu vajadzīgas četras. Pie tam pusī no šeit strādājošajiem jāpatur darbā tikai tādēļ vien, ka

nav cilvēku, kas nāktu viņu vietā. Strādnieki šeit vēl arvien ļoti bieži pārkāpj darba disciplīnu, tādēļ nereti gadās pārtraukumi Līvānu zonas iedzīvotāju apģādē ar maizi. Tādās reizēs rodas nepieciešamība ievest maizi no Daugavpils, kaut gan, strādājot ar pašreizējo iekārtu, Līvānu ceptuve pilnībā var apģādāt pilsetu ar maizes izstrādājumiem un pat paplašināt to sortimentu.

Ievērojot normālu darba režīmu, maizes kombinātā iespējams arī ļoti nopelnīt. Laikraksta korespondente I. Koroļova rakstā «Kas palīdzēs direktoram?» («Leņina Karogs», 20. augusta numurs) izteikusi kļūdainu pieņēmumu, proti — maizes kombinātā strādājošie saņemot visai niecīgas algas. Tā tas nav. Piemēram, augstā un septembrī Aglonas ceptuves brigāžu strādnieki nopelnīja 350 — 370 rublus katrs. Cepēji saņēma vidēji 300 — 340 rublus. Bet, lūk, Līvānu ceptuvē, kur darbu veic neritmiski un neizpilda plānu, darba algas ir vidēji par 50 — 100 rubliem mazākas.

Vai iedzīvotāju apģāde ar maizi perspektīvā uzlabosies? Līvānu ceptuve pašlaik tiek pārkārtota, lai varētu izmantot dabas gāzi. 1989. gadā šeit no mainīsim arī otru krāsni. Mums ir iedalīti līdzekļi dzīvokļu celtniecībai. 1989. — 1990. gadā plānojam uzbūvēt 3 Līvānu tīva mājas Aglonā un 2 — Līvānos. Projektējam un nākotnē arī būvēsim pie ceptuves maizes veikalu, kur pārdosim tikko ceptu, vēl siltu maizi.

Mūsbrāt, maizes un bezalkoholisko dzērienu problēmu mūsu rajonā palīdzēs atrisināt arī abu ceptuvju pāreja uz ģimenes un nomas darbību. Kā arī kooperatīva nodibināšana uz bezalkoholisko dzērienu ceha bāzes. Priekšdarbus jau sākam veikt.

Vēršamies pie patērētāju kooperācijas pašu biedriem, pārbūves entuziastiem. Latvijas Tautas frontes pārstāvjiem un biedriem (kurās ir 3 — 4 darba vienības cilvēki) locekļiem — atnāciet, jo mums vajadzīga jūsu palīdzība! Kopā ar mums mēs gādāsim rajona iedzīvotājiem garšīgu un veselīgu maizi.

Kolektīva vārds

V. KARJAKINS,
maizes kombināta direktors

Gaidām atbalstu

Mēs, Rudzētu ciema Būmaņu sādza dzīvojošie iedzīvotāji, lūdzam palīdzību ceļa iekārtošanai. Dzīvojam apmēram vienu kilometru no ciema centra, lielceļa Rudzēti — Varakļāni kreisajā pusē. Bet, lai nokļūtu līdz mīnētajam lielceļam vai ciema centram, ir jādomā, kā pārbrist visapkārt uzartos, dūksnainos tīrumus, ar traktoriem izdangātās gravas.

Par šo jautājumu vairākkārt ziņots gan ciema izpildkomitejai, gan vietējiem deputātiem, gan Rudzētu sovhoza vadībai. Esam lūguši iekārtot līdz sādza daudz maz izbūvēto lauku ceļu. Taču par solījumiem tālāk tā arī nav tikts. Un mums diendienā jābrīnīs uz darbu un jādomā par to, kā piegādāt valstij pienu, kā saņemt sadzīves pakalpojumus, kā izsaukt vajadzības gadījumā medicīnisko palīdzību, kā tikt līdz veikalam, kā...

Ļoti ceram, ka ar jūsu atbalstu no attiecīgajām organizācijām gūsim pozitīvu atsauksmi.

Būmaņu sādza iedzīvotāji
(9 paraksti)

Kas kontrolē?

Līvānos, tirgus laukumā, nereti redzami tirgotāji, kuri pārdod saulespuķu sēklas. Pieaugušie un bērni pērk glāzēm.

Nezinu, vai šāda rīcība ir pareiza. Ja iedzīvotājs lietas būtībā, tad jāsap domāt, no kurienes šie tirgotāji ņem šos maissaulespuķu sēklus, vai viens cilvēks tādu daudzumu nekādi nevar izaudzēt. Turklāt jārunā arī par šīs preces kvalitāti. Kas to kontrolē? Nesen mūsu ģimene bija nopirkusi šīs saulespuķu sēklas un saslima. Izrādījās, ka sēklas bija šīs kodingātas un paredzētas sējai.

Vai tiesām šos tirgotājus nevar ierobežot un saukt pie atbildības? Pirmkārt, par to, no kurienes šīs sēklas dabūtas, otrkārt — par slimības izplatīšanu starp iedzīvotājiem.

A. MININA
Līvānos

Vēlreiz par slimnīcu

Nekad neesmu rakstījis avīzei. Jaunībā jau nedrīkstēja, bet tagad vecumā pietrūkst izglītības. Bet tagad ir pārmainu laiks, un arī man gribas izteikt savas domas. Kaut arī neceru, ka manu vēstuli publicēs.

Esmu pensionārs, un, kā jau vecākam cilvēkam, arī man ir iznācis bieži gulēt slimnīcā, kā arī apmeklēt draugus un radus, kas ārstējas Preiļu rajona centrālajā slimnīcā. Brīnos: tāds rajons un tāda saspiestība slimnīcā — pat visi koridori pilni ar gultām. Arī ķirurģijas nodaļa pārslodgota gan ziemā, gan vasarā.

Slimnīcu laikā neviens nevais nepaļaiņāt, bet tajā pašā laikā Preiļu centrā iet valā visādas būves un pārbūves. Tikko

No redakcijas pasta

nojauc veco māju pašā centrā, uzlika asfaltu, un nu atkal rok un arda. Līdz ziemai, kā redzams, neko sevišķu jau neizdarīs, tāpēc cilvēkiem būs kur krist un lauzt kaulus.

Neteikšu, ka Preiļu centru nevajag uzskot. Taču to vajadzētu darīt tad, kad būtu kārtībā arī slimnīca. Arī nav vainīgi, ka viņiem tādos apstākļos jāstrādā. Viņi dara, ko var. Bet — vai par slimnīcu vairāk vajadzētu domāt rajona vadītājiem, arī deputātiem?

Ar cieņu Leontīne
Preiļos

Sāp sirds...

Neesmu no tiem cilvēkiem, kas mēdz sūdzēties par katru sīkumu. Grūtais mūžs ir norūdījis, tāpēc pacietīgi cenšos nest savu krustu. Jau 75 gadi, cik tad vairs palicis...

Bet nu pacietības mērs pilns. Dzīvoju tānī bēdīgi slavenajā «Rušonā», par kuru nesen laikrakstā stāstīja korespondente A. Iljina. Paša nomalē, Kankulos. Agrāk te bija apmēram 13 vienišas. Bet tagad visā sādza palikušas piecas vecenes. Un tikai viens spēcīgs puisis — mans dēls Vitālijs. Bet arī viņš jau sāk prātot par aiziešanu. Un kā gan ne, ja dzīvojam tikpat kā akmens laikmetā.

Ceļu, pa kuru vēl pirms diviem gadiem 2 reizes dienā kursēja autobusi, melioratori, «taisot» objektu, galīgi izpostīja. Rudenī un pavasarī var izkļūt ārā tikai ar garajiem gumijas zābakiem. Pat ātrā medicīniskā palīdzība atsakās braukt. Veikala nav, un arī autoveikals pie mums nebrauc. Pasta sūtījumu arī nav. Avīzes nepasūtām tikai tāpēc, ka zēl pastnieces, jo līdz Gaillīsiem ceļš izpostīts. Labi, ja viņa reizī mēnesī spējīga ierasties un atvest pensiju. Taču visdrūmākais ir tas, ka nav elektrības. Ir sāpīgi izvadīt rītos dēlu uz darbu (viņš strādā Kastīrē — vasarā par atslēdznieku santehniķi, bet ziemā par kuriņātāju) un vakarā saģaidīt mājas pie kvēpekliša, kurā ieliets kaut kāds degošs šķidrums, jo petroleju mūsu rajonā vairs pārdod tikai Līvānos, Pamēģini līdz turīnei nokļūt, turklāt ar smirdīgu kannu autobusa nemaz neļauj braukt.

Neskaitāmas reizes esmu bijusi sovhoza centrā gan pie direktora Codara, gan pie lieliem kungiem un lūģusi elektrificēt mājas, taču dzirdīgas ausis neatrodu jau vairāk kā divus gadus. Biju pat Preiļos pie viena priekšnieka. Viņš zvanija uz sovhoza kantori, solīja palīdzēt, bet — nekā. Tagad centrā viens otrs saka: kāpēc es mājas neelektrificēju tad, kad citi to darīja? Bet ko es, atraitne, toreiz varēju izdarīt, ja vienlaikus abi dēļi bija armijā? Un arī naudas nebija.

Sovhozā neiet ar lopekības produkcijas ražošanu. Atbalstu, cik spēju — katru gadu nododu pienu, galu (aitas). Bet pretimnākšanas nekādas. Neviens no vadības nesāp sirds. Tāpēc, lūk, priēžos redakcijā. Lai atbrauc korespondents un palīdz.

Dēlam no mazofnes esmu centusies ieaudzīnāt zemkopija tikumu, un loti, loti negribētos, lai viņš atstātu dzimtas mājas, lai atkal viena viensēta rēģotos tukša.

A. KAZA
Rušonas sovhozā

Ražosim kriegelus

Laikrakstā daudz tiek rakstīts par lielpanelu mājbuves rūpniecības celtniecību. Vai šāda būvniecība būtu prāta darbs? Pirmkārt, panelu mājas nav praktiskas, otrkārt — tām ir sliktā kvalitāte, jo paneļus nebūt nav viegli precīzi salist kopā. Trūkst arī kvalificētu metinātāju. Turklāt latviešu zemnieks vienmēr priekšroku ir devis mājām no koka vai kriegelēm.

Saka: kriegelju jau neesot. Bet man ir jautājums: «Vai tad mūsu rajonā vairs māja nav palicis?» Lai nebūtu tukšvārdība, man ir konkrēti ierosinājumi.

Saipus bijušās Ludvigovas muižas centra braucot no Gaillīšu pusēs, manam onkulim bija piešķirta jaunsaimniecība. Viņš visu mūžu nodzīvoja bez akas. Kāpēc? Tāpēc, ka 1936. gadā, kad viņš bija sadomājis aku rakt, no tā nekās neiznāca. Desmit spēcīgi pušī raka veselu mēnesi, bet māla slānim cauri tā arī netika.

Māla kalna platība, ieskaitot platību, kura aizaugusi ar krūmiem, ir vismaz 40 hektāri. Jāveic tikai grunts izpēte un jāceļ kriegelju ceļis. Bet jāceļ, kā saka, ar galvu, jo lejā ir Kaučera ezers, kuru nedrīkst piesārņot. Vecie laudis man kādreiz stāstīja, ka bijušās muižas pārnānieks te bija uzrējis ceļu un ražojis kriegelus. Par māla daudzumu un arī kvalitāti es pats esmu pārliecinājies.

Kriegelju ceļis, manuprāt, būtu lētāks nekā lielpanelu cehs. Labi organizējot ražošanu, kriegelju pietiktu rajona vajadzībām un varbūt pat paliktu pārdošanai.

S. PASTARS
Preiļos

Iztiksim bez ķīmijas

Esam laikam par ilgu dzīvojuši ar atziņu «Strunts par bitēm, ka tik medus!» Nu medu dabūt grūti, un tam ir šokējoša cena.

Kāpēc tā noticis? Tāpēc, ka ar ķīmiju iznīcinām ne tikai lauksaimniecības kultūru kaitēkļus, bet arī bites, kamenes un milzums citu dzīvu radību, kas ne vienmēr nodara ļaunumu. Nekas mums nepalīdzēs apputeksnēt dārzus un tīrumus, ja arī turpmāk iznīcināsim bites ar toksiskajām vielām. Rakstu to tādēļ, ka Moldāvijā jau uzsāka kaitēkļu apkarošana ar bioloģiskiem panākumiem. Uzskatu, ka šī laba iniciatīva jāatbalsta arī mūsu rajonā.

Un vēl. Biškopji saka: atvēlēt desmit kilogramu cukura uz bišu saimi esot par maz. Dzirdēju, ka Rīgas iedzīvotāji ziedojo savus cukura talonus par labu bitēm. Kā ir mūsu rajonā? Varbūt arī mūsu biškopjiem vajag palīdzēt ar cukura taloniem?

A. BACKANE

Preiļos

LĪVĀNU koksnes konstrukciju rūpnīca uzsākusi jauna tipa māju — «Kompakts» 4 I (V) ražošanu. Tas ir mansarda tipa četrstāvu dzīvoklis ar visām ērtībām. Šis ēkas paredzētas gan individuālajai būvniecībai (I), gan valsts celtniecībai (V). Pirmajā stāvā izvietotas saimniecības telpas un divas dzīvojamās istabas, mansarda stāvā — divas gulamistabas. Ir skapis

viršdrēbju zāvēšanai.

Mājas atbilst mūsu republikas dabas un klimatiskajiem apstākļiem, latviešu tautas demogrāfiskajām, nacionālajām un sadzīves tradīcijām. Lietojamā platība — 94,3 kvadrātmētri, dzīvojamā — 61,2 kvadrātmētri. Valsts celtniecības variantā garāžas iebūve mājas pagrabtelpās nav paredzēta.

Jaunā tipa mājās ir ne mazums

jauninājumu: izmaiņī logi, ierīkota dabiskā ventilācija — vārstulis, kurš no ārpusē aizsargā ar smalku sietiņu un tādējādi aizsargā no insektiem. Ierīkota atsevišķa ieeja pagrabā. Pasūtītājs pats var izvēlēties optimālāko projekta variantu — vai nu ar lodžiju mājas galā, vai ar verandu 16,1 kvadrātmētra platībā. 4 I tipa mājas cena — 25,6 tūkstoši rubļu.

4 V — 24,6 tūkstoši rubļu.

Sākot ar nākamo gadu, šīm mājām būs lielpanelu saliekami pamati. Nepieciešamo pārseguma panelu ražošanu apguvusi dzelzsbetona konstrukciju rūpnīca «Vecumnieki». Montēšana nodrošina to, ka darba patēriņš samazinās trīs reizes. Tas SPMK trestam ļauj uzsākt pamatu būvēšanu saviem spēkiem. Pirmās šī tipa mājas uzceltas Daugavpils un

Zinātniski pētniecisko celtniecības institūtu, izmantojot lietuvišu pieredzi un ieviešot āršien eksperimentālos paraugus, mēģina pielāgot Līvānu mājām keramikas blokus. Šī eksperimenta mērķis — pārbaudīt šāda tipa āršienu izgatavošanas tehniskās iespējas un ekonomisko lietderību. Vēlā tiek nemts arī arhitektoniskais izteiksmīgums un vietējo materiālu izmantošana.

Šāda tipa paneļiem ir trīs slāņi 25 cm biezumā un tajos ir efektīvs siltumizolācijas materiāls — putu polistirols. To virspusē veido vairākas rindas keramikas bloku, kas ražoti rūpnīcā «Lode». Iekšpusē izklāta ar cementa javas slāni. Keramikas bloku savienošanai izmanto polimercementa javu. Uz katru kvadrātmētru šāda paneļa jāizlieto 17,7 kilogrami cementa, bet kvadrātmētru liela keramzītbetona paneļa nosegšanai nepieciešami 43,9 kilogrami cementa. Keramikas bloki, kas atšķiras cits no cita ar zīmējumu un reljefu, dod iespēju dažādot māju fasādi, un papildus apdare vairs nav nepieciešama. Pašlaik tādas mājas būvē Rīgas rajona kolhozā «Mārupe». Paneļu sērijizlaidi paredzēti uzsākt 1989.—1990. gadā.

Ceru, ka ieviešot jaunas izstrādnes, uzlabojot koksnes skaidu plātņu kvalitāti un samazinot to toksiskumu, vairāk ieinteresēsīm lauku laudis par mūsu ražotajām mājām.

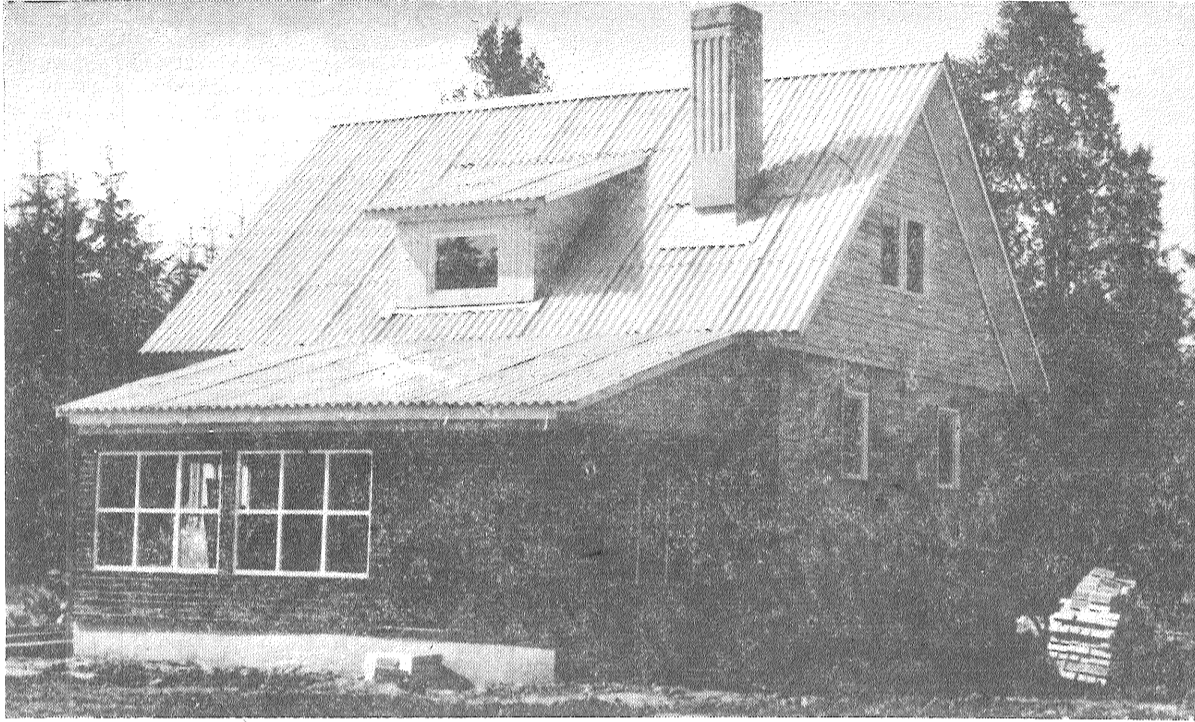
V. CENKURS,

republikāniska projektēšanas un mājbuves tresta tehniskās nodaļas priekšnieks

O. DUBININA foto

Celtniecības jaunumi

Uz konveijera — „Kompakts“

Krāslavas rajonos. To sērijizlaidi rūpnīca uzsāks šomēnes.

Ievēribo pelna mājas āršienas: tām ir vairāki varianti — koksnes konstrukciju rūpnīcas izstrādātās konstrukcijas ar ķieģeļu apdari, gāzbetona bloki ar ķieģeļu apdari, «Arbau» bloki un keramzītbetona montējami paneļi. Markas «Arbau» dobloku izgatavošana apgūta Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā.

Paneļus izgatavo ar termotēliktiem no putu polistirola plātnēm. Paneļu salaidumu jaunā konstrukcija novērs siltuma zudumus. Tiem ir arī vairākas citas priekšrocības. Šogad uzbūvēsim 80 mājas, kuru āršienas būs no keramzītbetona. Nākamgad palielināsim šo skaitli līdz 300. Ja mājas pareizi ekspluatē un savlaicīgi izdara remontdarbus, to lietošanas ilgums var pagarināties līdz 75 gadiem. Pirmās šāda veida ēkas jau uzceltas Jelgavas, Bauskas, Balvu rajonā, kā arī citos republikas rajonos.

Mūsu projektēšanas un mājbuves trests kopā ar Latvijas

REZONANSE

Rūpniecība un ekoloģija Līvānos

REZONANSE

Aicinām apvienoties

Sodien ir vispārāts, ka pārmerīgā rūpniecība celtniecība novedusi pie kritiska stāvokļa lauksaimniecībā — pie tukšajiem veikalu plauktiem, pie nesakoptajiem laukiem, pie iebrucēju pārpildītās Latvijas.

Mēs varam celt un celt dzīvokļus, bet to truks, kamēr bezjēdzīgi celsim rūpnīcas un uz republiku plūdiš laimes meklētāju arī ar visu radu svītu. Dzīvokļi viņiem būs pirmām kārtām, jo, redziet, starp viņiem noteikti būs speciālisti. Būs arī vietas bērnu dārzos, jo, redziet, viņiem šie nav vecmāmiņu. Mūsu vietējie iedzīvotāji paaudzi pēc paaudzes dzīvos šauros dzīvokļos, tā arī neuzzinājuši, kā tas ir, kad katram ģimenes loceklim ir sava istaba.

Vai tiešām visā Latvijā vairs nav gudru galvu, kas varētu uz jau esošo rūpniecības bāzes atrisināt dzīvokļu problēmu?

Cik skaisti solījumi skanēja, kad cēla mūsu māju būves kombinātu! Vai tiešām šodien šīs mājas tik bezcerīgas? Kur solītāji? Neko nevar pārveidot un piņņeidot?

Ir beidzot jādod prioritāte laukiem dzīvot un uzplaukt, nevis prioritāte iznikt. Tāpēc Latvijas Tautas frontes Līvānu atbalsta grupa pilnībā piekrit Oškālna kolhoza priekšsēdētāja b. Braikovska un pašsaimniecības vadītāja b. Neicgala saprātīgajam viedoklim. Neicam, ka skolu absolventi atrisinās strādnieku problēmu jaunajā rūpnīcā! Tā tas varbūt varētu būt, ja cilvēki neietu pensijā un, diemžēl, nemirtu, ja jau šodien gan pilsētā, gan laukos būtu bezdarbs.

Par ekoloģiju. Mīlie līvānieši, kas tad salīdzināmā ar rūpnīcām ir jūsu veselība! Kas par to, ka kaitīgo vielu koncentrācija pieļaujamo normu pārsniedz sešos ingredientos. Stikla fabrikā sēra anhidrīda koncentrācija norma pārsniedz 2,62 reizes, slāpekļa — 1,44 reizes! Kas par to, ka paprīna koncentrācija pieļaujamo normu pārsniedz 14,4 reizes! (Dati no b. Romanova un b. Vučēna publikācijas laikrakstā «Lenina Karogs» šī gada 6. oktobrī). Galu galā — vai tad tāds slikums vien ir, ka paprīns izraisa alerģiskas reakcijas?

Līvānieši, darām jums zināmu, ka saslimšana ar bronhiālo astmu pēdējos deviņos gados pieaugušo vidū palielinājusies 3,8 reizes! Mēs jautājam, vai tā nav nīrgāšanās par cilvēkiem, ja apmēram divsimt metru augšpus glābšanas stacijas un peldvietas I. Sudmaļa ielas galā Dubnā ietek nenosakāma satura zampa? Tiek minēts, ka valdošie vēji visus sārņus aiznesot prom! Bet kas notiek, ja vēja nav? Vīrs Līvāniem stāv zilganās dvīngas mākonis no garāmbraucošu mašīnu izplūdes gāzēm, no rūpniecības sārņiem. Un ja arī pūš vējš! Sārņi sējas pāri tuvējo kolhozu laukiem, pāri mežiem. Ar produktiem, ogām, sēnēm mēs tos uzliekam savā galdā!

Līvānu pilsētas iedzīvotāji pieprasa atbildēt, kas un kad šajā katastrofālajā ekoloģiskajā situācijā pieņēma lēmumu paplašināt Līvānu stikla fabriku?

P. Romanovs 24. septembrī laikrakstā «Lenina Karogs» par pieaicinātajiem strādniekiem rakstā: «Tas vajadzīgs, lai novērstu darba spēka deficitu». Jā, aizkarpatieši vāc mūsu linus, ravē mūsu bietes, ceļ kolhozos mājas un fermas. Uzskatām to par kaunu mūsu čaklajai, sīkstajai tautai. Nav aplaimiti arī šie viesstrādnieki. Ne jau romantiku meklējot, cilvēks atstāj ģimeni, mājas un dodas strādāt un dzīvot antisanitāros apstākļos. Ne jau pils dzīvošanai te viņiem piedāvā — tas ir kāds klubs, kāda pamesta viensēta. Bēdīgi, ja cilvēks savā zemē nevar atrast darbu un nopelnīt maizi. Ar daudzliem no viņiem ir runāts. Viņi nejutas sevišķi laimīgi. Viņiem nav darba. Tāpēc neaustaudīsim viņus. Varbūt rūpniecību varētu attīstīt tur? Pie mums atbrīvotos darba rokas, kuru trūkst mūsu laukiem.

Mīlie visu tautību līvānieši — tie, kuru tēvi un tēvi tēvi te dzīvojuši, kā arī tie, kuri dažādu apstākļu vadīti atbraukuši un savas istās mājas te atraduši! Mēs lūš visus aicinām apvienoties un pateikt kategorisku «Nē!» jaunajai rūpnīcai! Tā būs otra Oļaine! Kā skatīsīmes acīs saviem bērniem? Prasīsim, lai sakonē mūsu pilsētu tie, kas to piegānījuši!

LTF Līvānu grupa

Vai pieradināsim?!

Līvānu stikla fabrikas vadība laikam ir nolēmusi visus Līvānu iedzīvotājus, tani skaitā — triju bērnu dārzu audzēkņus, slimnīcas un poliklinikas apmeklētājus, pieradināt pie tām kaitīgajām vielām, ar ko šis uzņēmums piesārņo gaisu.

14. oktobrī, pūšot dienvidu vējam, visa tā pilsētas daļa, kas

atrodas Dubnas labajā krastā, bija tāta pelēkā miglā. Tas — stikla fabrikas darbības rezultāts.

Logus nevar vērt valā, pat lai izvēdinātu dzīvokli, jo, atverot logu, istaba piepildās ar kodīgu gaisu, kas kož degunā, kaklā, apgrūtinā elpošanu. Kāds veselības stāvoklis būs

tiem bērniem, kuri dienu no dienas, būdami bērnu dārzos, elpo šo līdz neļēdzībai piesārņoto gaisu? Tā taču mūsu nākamā paaudze. Kāds būs viņu veselības stāvoklis un kādi būs viņu pēcnācēji?

Domājam, ka laiks izbeigt šo cilvēku un dabas postīšanas kampaņu!

Līvānu pilsētas I. Sudmaļa ielas iedzīvotāji (8 paraksti)

Par gaisa un ūdens tīrības kontroli

Izlasījis skolotāju atklāto vēstuli rajona vadītājiem un uz to sniegto atbildi («Lenina Karogs», 119. numurs), gribu paskaidrot dažus ekoloģiska rakstura jautājumus.

Atmosfēras piesārņotību kontrolēt uzdots PSRS Valsts hidrometeoroloģijas un dabas vides kontroles komitejas Latvijas PSR Valsts atmosfēras aizsardzības inspekcijai. Pašlaik tā iekļauta LPSR Valsts dabas aizsardzības komitejas sastāvā. Atbildes ilustrēšanai izmantošu republikāniskās hidrometeoroloģijas pārvaldes aprēķinus.

Rajona sanitārajam dienestam pagaidām nav faktisku datu par atmosfēras sastāvu dzīvojamā namu apbūves vietās, jo nav attiecīgas laboratorijas. Iepazīstoties ar hidrometeoroloģiskās pārvaldes aprēķiniem, kļūst skaidrs, ka atmosfēru pilsētā nelabvēlīgi ietekmē Līvānu stikla fabrika, kas izvietota dzīvojamā namu zonā. Jautājumu par atmosfēras piesārņošanu, kas notiek stikla fabrikas vainas dēļ, jau ir izskatījis gan sanitāri epidemioloģiskais dienests, gan Latvijas PSR Valsts atmosfēras aizsardzības inspekcija, gan rajona prokuratūra, piemērojot uzņēmumam arī soda sankcijas.

Aprēķini par to, cik liela mērā vidē piesārņo citi uzņēmumi, izdarīti tikai uz sanitāri aizsargājamo zonu robežas, tas ir — 100 metru attālumā no izplūdes vietas. Līvānu uzņēmumi izvietoti galvenokārt pilsētas rūpnieciskajā zonā, nemot vērā valdošo vēju virziena. Uzņēmumu attālumus līdz dzīvojamajai zonai pa-

rasti ir ievērojami lielāks par 100 metriem. Tomēr konstatēts, ka uz sanitāri aizsargājamo zonu robežām kaitīgo vielu koncentrācija pieļaujamo normu pārsniedz 5 ingredientos. Diemžēl šodien vēl nevaram sniegt precīzu informāciju par rūpniecību ietekmi uz pilsētu, jo nav aprēķinu par kaitīgo vielu izplatīšanās pakāpi.

Projektēšanas institūtam, kurš izstrādā jaunās rūpniecības celtniecības tehnisko pamatojumu, ir attiecīgi aprēķini, kuros norādīts, ka kaitīgo vielu koncentrācija uz jaunās rūpniecības sanitāri aizsargājamās zonas robežas nepārsniedz pieļaujamo normu. Līdz ar visu uzņēmumu pāreju uz dabas gāzi, atmosfērā izplūdiš ievērojami mazāk sēra anhidrīda. Patlaban gaisu visvairāk piesārņo tieši augstas koncentrācijas sēra mazutā izmantošana, proti — starp visām atmosfērā izplūstošajām kaitīgajām vielām sēra anhidrīds ir pārsvarā — 52,3 procenti.

Viens no panēmieniem, kā ierobežot dabas piesārņošanu, ir kaitīgo vielu izplūdes stingra normēšana un kontroles organizēšana. Tāpēc LPSR Vietējās rūpniecības ministrijai, LPSR Valsts agrorūpniecības komitejai un LPSR Kūdras rūpniecības pārvaldei steidzami jāpabeidz izstrādāt normatīvus par to, cik daudz kaitīgo vielu drīkst ievadīt atmosfērā katrs uzņēmums, kā arī pasākumu plānu piesārņošanas ierobežošanai. Plāns apstiprināšanai jāiesniedz Latvijas PSR Valsts atmosfēras aizsardzības inspekcijai.

Uzskatām, ka Līvāniem ne-

pieciešams pastāvīgs atmosfēras kontroles punkts. Pilsētai nepieciešams arī apvedceļš. Bez tam Līvānu stikla fabrikai jāveic pasākumi, lai samazinātu kaitīgo vielu izplūdi līdz pieļaujamās koncentrācijas pakāpei. Šim uzņēmumam par saviem līdzekļiem jāgādā, lai sanitāri aizsargājamajā zonā neatrastos pilsētas bērnu dārzus un dzīvojamā māja.

Mūs uztrauc arī tas, kādā stāvoklī ir Daugava pilsētnieku atpūtas vietā. Vasarā mēs izdarām bakterioloģisko kontroli visās ūdens izmantošanas vietās, pētām ūdeni Cirišā, Rušonās un Eikšā ezeros, kā arī Preiļupē un Daugavā. Šogad ūdens ezeros atbilst normatīviem. Diemžēl iedzīvotāju atpūtas vietā pie Daugavas pētījumu rezultāti ir daudz sliktāki un normatīviem neatbilst. Pateicoties Valsts ūdens aizsardzības Daugavpils zonālās inspekcijas, tautas kontroles rajona komitejas, Preiļu rajona izpildkomitejas un citu iestāžu kopīgām pūlēm, ūdens sastāvu izdevies uzlabot Eikšā ezerā lai gan veikti vēl nebūt ne visi plānotie pasākumi.

Ūdeni Daugavā iedzīvotāju atpūtas vietās piesārņo atkritumi, kas ieplūst tās augštecē, kā arī Daugavas pietekas, kuras plūst pa mūsu rajona teritoriju. Par to liecina bakterioloģisko pētījumu rezultāti, kas izdarīti vietā, kur Dubnā ietek Daugavā, kā arī ūdens augštecē 2 kilometrus no Līvāniem.

V. MIKŠINS,

sanitāri epidemioloģiskās stacijas galvenais ārsts

● Meža cirsmā.

K. GAILUMA foto

Tiem, kas apmeklē bibliotēkas

Sērijas «Latvijas likteņgadi» III grāmatas autori cēlušies izgaismot vairākas līdz šim mazizpētītas un maziztirzātas norises Latvijas sabiedriskajā un politiskajā dzīvē laika posmā no 1918. gada līdz 1940. gadam.

A. Sproģa grāmatas «Granātu punkti, minu komati» centrālo asi veido sakarnieku nodaļas komandiera gvardes seržanta Arvīda Vītola vēstules, kuras viņš no 1942. gada sākuma līdz 1945. gada septembrim sūtījis sievai un tēvam.

J. Dzenīša un T. Jundža grāmatā «Vai prokurors tikai apsūdz?» populārā valodā stāstīts par padomju prokuratūras orgānu darbības principiem, uzdevumiem, galvenajiem virzieniem.

Autoru kolektīvs grāmatā «Taupība sadzīvē» izsaka domu, ka šī grāmata klūs par padomdevēju. Tā, piemēram, nav atveroša taupīgas mājturības mācībgrāmata, ne arī vienots mācībsaimniecības padomu krājums, kurā atrodamas atbildes uz visiem jautājumiem. Tas ir tikai mēģinājums apkopot pašu svarīgāko, nepieciešamāko, populārāko, visinteresantāko, kas jāzina mums visiem, ja gribam būt īsti saimnieki savās mājās, kas ir daļiņa no mūsu kopējās mājas.

V. Jaģodinska grāmatā «Skolēniem par nikotīnu un alkoholu» pastāstīts, kā izvairīties no nikotīna un alkohola kaitīgās ietekmes un kāpēc tas jā dara.

J. Menča un P. Būmeisters grāmatā «Cieto riekstu vēcelīte» (bērniem no 8 līdz 12 gadiem) ievietoti dažādi atjautības uzdevumi, mīklas, neparasti teksta uzdevumi, matemātiskās rotas, kā arī atsevišķi fakti no matemātiskās vēstures.

Sērijā «Daba un mēs» iznākusi M. Strazda un A. Strazda grāmata «Putni pilsētā». Tā stāsta par Rīgā sastopamajiem putniem.

M. Bērtona grāmata «Kukaiņu dzīve» ir aizraujošs un valdzinošs apraksts par daudziem miljoniem sīku radību, kas apdzīvo mūsu zemi.

P. Anspoka grāmatā «Nitrāti un ražas kvalitāte» apkopoti dati, kas iegūti Republikāniskās lauksaimniecības ķimizācijas projektēšanas un pētniecības stacijas laboratorijās, analizējot nitrātu daudzumu lopbarībā, graudos, kartupeļos un dārzeņos.

Sērijā «Romāns — pagātnes liecinieks» iznācis Pāvila Roziņa romāns «Valmieras puikas».

Andra Jakobāna grāmatā «Un atkal melnais suns pie kājām», nezaudējot lirisko informāciju, ironisko attieksmi un satirisku problēmu saasinājumu, parādās gandrīz vai romantiski motīvi. Rakstnieks centies mūsdienai cilvēkam mūsdienai situācijās likt sevi pavērtēt ar romantiska ideāla mērķiem.

Iznākusi kārtējā Padomju Latvijas dzejnieku gadagrāmata «Dzejas dienas».

Sēriju «Dzeja — jaunatnei» turpina Latvijas PSR Nopelniem bagātās kultūras darbinieces Vizmas Belševicas krājums «Ieviežu aukstums».

Pazīstamā krievu padomju rakstnieka V. Amlinska garais stāsts «Amāts» veltīts jaunatnei. Autors atklāi mākslinieka grūto jaunrades ceļu, liek domāt par labestību un taisnīgumu, mudina būt atbildīgam gan par tautas kultūru, gan par savu talantu.

Latviešu valodā iznācis A. Ribakova romāns «Arbata bērni».

Edgara Po izlasē «Nodevēģā sirds» ievietoti ievērojamā 19. gadsimta amerikāņu rakstnieka romantiķa Edgara Po (1809. — 1849.) pazīstamākie un labākie stāsti, kā arī pasaulslavenā balāde «Krauklis».

I. BATARĀGA
rajona centrālās bibliotēkas
vecākā bibliogrāfe

Grāmatu tirdzniecībai Preiļos — 40 gadu

Arī turpmāk būsīm jūsu vidū..

Jau divus gadus strādājam jaunā grāmatu nama telpās, bet grāmatas un cilvēka mūžs ir nešķirami...

Grāmatu tirdzniecības lappusi Preiļu rajonā atvēra Daugavpils grāmatnīcas kādreizējā pārdevēja Nadežda Zagorska, un tas ir bijis tik sen — 1948. gada oktobrī, kad tika izveidota šī palīggrāmatnīca. Ieskatoties vēsturē, redzam, ka Preiļu rajona laudis ir tiekušies pēc grāmatas visus šos 40 gadus.

1951. gadā Preiļu grāmatnīcā strādāja 2 darbinieces. Pakāpeniski pieaugot realizācijas plāniem un prasībai pēc grāmatas, attīstījās un pilnveidojās šis uzņēmums. Sešdesmito gadu vidū darba slodzi dalīja jau 3 darbinieki, bet vēl pirms tam pie mūsu rajona grāmatnīcas šūpuļa ir stāvējuši Regīna un Izidors Skapari.

Atskatoties uz Preiļu grāmatnīcas vēsturi 40 gadus, var redzēt, ka Preiļu grāmatnīca ir atradusies 4 dažādās telpās. (Liels lūgums preiļiešiem: varbūt ir saglabājies kāds fotouzņēmums, kurā redzamas ēkas blakus un vistuvāk prei autoostai, — atsaucieties!)

Interesants un bezgala grūts ir bijis darbs aizvadītajos gados. Uzdrošinot tā teikt, jo esmu nostrādājusi 25 gadus, un 20 no tiem esmu veidojusi un audzinājusi šo darba kolektīvu.

Saiņā laikā ir izaugusi jauna latgaliešu paaudze. Tie, kas kādreiz mazi, bikli, vecmāmiņai pie rokas turēdami, nāca pēc grā-

matas, nu jau ierodas ar saviem bērniem. Arī lasītgrība ir milzīgi pieaugusi.

Atceros, ka sešdesmito gadu sākumā bija daudz grāmatu latviešu valodā, un bērnu grāmatas varēja nopirkt vai piedāvāt pircējam jebkurā situācijā. Bet pašreiz sār sirds par tiem mūsu bērniem, kas noskatās uz tukšajiem plauktiem, un mēs nespējam piedāvāt viņiem gaidīto grāmatu. Agrāk ļoti lasīja dzeju, bet nu vairs nē.

Tās ir tādas ikdienas pārdomas, kas mūs nospiež un padara bezspēcīgus. Un tomēr ir labi, ka «Latgalē» vēl tomēr ir liela pirktpēja. Šogad vien pārdota literatūra par 156 tūkstošiem rubļu.

Ar grāmatu, ar smaidu esam veidojuši arī mūsdienu jaunatni. Arī tās sirmās māmulas, kas atnāk pāris reizes gadā, gribas iepriecināt kaut vai ar kalendāru, bet dažreiz esam bezspēcīgi, vēl nav nodrukāts.

Jubilejas reizē atskatāmies uz paveikto un redzam, ka mēs esam vajadzīgi savam novadam, savam rajonam. Mēs ar savu darbu iepriecinām jūs, pircējus, dāvājam jums labestību, rīkojam interesantus pasākumus, pilnveidojam ārpusveikala tirdzniecības darba formas, veicam grāmatas propagandas darbu, sajūtam un pārdziļojam arī jūsu neapmierinātību un neatsaucību mūsu organizēto darba formu pilnveidošanā, un tomēr aicinām grāmatu autorus un jūs gaidām.

Ienākot pie mums grāmatu

namā, nesteldzieties projām, uzkavējieties mūsu tirdzniecības zālē, kur priekš jums ir dažāda informācija, kas attiecas uz grāmatām (to nosaukumiem un izdošanas periodiem). Drošāk atstājat savus iepriekšējos pasūtījumus. — pašreizējā periodā grāmatu tirāžēšanā jums visiem kopā jāpalīdz šajā darbā.

Preiļu grāmatnīcas 40 gadu pastāvēšanas laikā daudz ir darījuši arī mūsu sabiedriskie grāmatu izplatītāji darba kolektīvos. Sodiens mūsu visu paldies arī viņiem un — lai abpusēja sadarbība turpinās!

Mēs varam iesaiņot arī dāvanas, uzrakstīt gilius apsveikumus, īpašām jubilejām — arī speciālus apcerējumus. Sākot ar novembri, mūsu telpās darbosies rokdarbu pulciņš (Interesenti vēl var pieteikties).

Kalendārus nākamajam gadam pārdosim tāpat kā agrāk — pirmdienās.

Pēdējos gados pie mums ir bijuši ļoti daudzi ciemiņi, viesu grāmata izlasāma ļoti plaša geografija. Mēs strādājam ar plašu darbības profilu un arī turpmāk būsīm jūsu vidū. Palīdzēsīm jums uzlurēt nepieciešamību pēc grāmatas kā palīga un padomdevēja, darīsim visu ar nesaudzību pret sevi, lai grāmatas iespējami īsākā laikā nokļūtu līdz jums — mūsu novada pircējiem.

B. LUDZENIKA

grāmatu nama «Latgalē»
direktore

Gan diagnosticēšana, gan ārstēšana

Elektronika un medicīna sekmiņi apvieno savus pūlinus visdažādāko slimību ārstēšanā. Viena no efektīvākajām metodēm, kas radusies šādā ceļā, ir elektropunktūra. Ar speciāliem aparātiem tiek meklēti bioloģiski aktīvi punkti uz cilvēka ādas un mērīta to elektriskā pretestība.

Tas dod iespēju noteikt provizorisku veselības stāvokļa diagnozi. Iedarbojoties uz šiem punktiem ar vājām strāvām, var ārstēt dažas slimības — augšējo elpošanas ceļu, ādas un alerģiskās slimības, bronhiālo astmu un tuvredzību un novērst osteohondrozes sāpju sindromus. Par

šīs metodes izstrādāšanas pionieri pelnīti tiek uzskatīti Latvijas zinātnieku un speciālistu kolektīvs, ko vada medicīnas zinātnu doktors profesors F. Portnovs. Jūrmalā sāka darbu Vissavienības elektropunktūras skola, kas tiek rīkota jau 13. reizi.

LATINFORM

Redaktors P. PIZELIS

Sludinājumi

LATVIJAS PSR VALSTS AGRORŪPNIECISKĀS KOMITEJAS AGROKOMPLEKSA AUGSTĀKĀ VADĪŠANAS SKOLA JELGAVĀ

1. decembrī uzsāk kolhozu un padomju saimniecību videjā posma vadītāju sagatavošanu trīs mēnešu kursos.

Gaidām jauniešus ar vidējo speciālo izglītību, kuri patlaban jau strādā lauksaimniecībā. Klausītājus uzņems, pamatojoties uz saimniecības izdotu raksturojumu — rekomendāciju. Mācību programmā — darba organizācijas, ekonomikas un finansu, darba li-

kumdošanas, psiholoģijas, estētikas un citi jautājumi.

Mācību laikā klausītājiem stipendiju izmaksā saimniecība viņa vidējās algas apmērā, bet nepārsniedzot 300 rubļus mēnesī.

Dokumenti — kadru anketa, skolas rektoram adresēts iesniegums un darbavietas izdota rekomendācija — iesniedzami rajonu agroapvienību kadru speciālistiem līdz 1988. gada 15. novembrim.

Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskā komiteja Kazdangas un Jēkabpils sovhoztehnikumos, kā arī Priekule lauksaimniecības tehnikumā 1. decembrī uzsāks zemes nomnieku — sociālistisko fermeru apmācības kursus.

Mācību ilgums — 1 līdz 3 mēneši atkarībā no klausītāju iepriekšējās sagatavotības līmeņa. Kursu klausītāji saņem sti-

Līdzjūtības

pendiju (40 rubļus mēnesī). Komandētajiem tiek saglabāta vidējā darba alga.

Pieteikumi jāiesniedz līdz 5. gada 15. novembrim attiecīgajā mācību iestādē; pievienojot izglītības dokumenta kopiju.

Iesniegumā jānorāda, kādu produkcijas veidu paredzēts ražot, kā arī vēlamā iepazīstināt ar līdzšinējām darba gaitām.

Tehnikumu adreses un tālruni: Kazdangas sovhoztehnikums — 229757, Liepājas raj., p. n. Kazdanga, tālrunis 15670; Priekule lauksaimniecības tehnikums — 228550, Cēsu raj., p. n. Priekule, tālrunis 30443; Jēkabpils sovhoztehnikums — 228200, Jēkabpils, Padomju ielā 1, tālrunis 31443.

Papildus ziņas var iegūt arī Agrokomitejas kadru un mācību iestāžu galvenajā pārvaldē pa tālruni 327923.

Darbam Preiļos un Līvānos vajadzīgi sargi (alga — 75 rubļi) un kontrolieri (alga — 80 rubļi). Darbs — saskaņā ar grafiku. Cilvēki, kuri sarga pienākumus veic, izmantojot savus suņus, saņem 25 rubļu piemaksu. Iespējams strādāt amatu savienošanas kārtībā.

Pieteikties: ārpusresoru apsardzes nodaļā Preiļos, Talsu ielā 2, septītajā kabinetā (tālruni — 21482 un 21983); Līvānos — Zaļajā ielā 23, stikla fabrikas centrālajā caurlaižu telpā (tālruni — 44582 un 44860).

Ārpusresoru apsardzes nodaļa

RĒZEKNĒS RAJONA DZĪVOKĻU UN KOMUNĀLĀS SAIMNIECĪBAS RAZOŠANAS APVIENTĪBAS APBĒDĪŠANAS BIROJS

ziņo, ka ir pārdošanā kapakmeņi (mozaikas) neierobežotā daudzumā. Norēķināšanās — skaidrā naudā. Pasūtījumus pieņem Viļānos, Rēzeknes ielā 39.

Tavi čaklie darba solī Netecēs vairs sētiņā, Tukša tava istabiņa, Tev vairs sauli neredzēt.

(L. Vāczemnieks)

Izsakām dzīlu līdzjūtību pieredzīgajiem, JŪLIJU LIEPNIEKU smiltāja izvadot.

Oškālna kolhoza kolektīvs

Kaut es savu māmuliņu Caur zemīti sadzirdētu, Es satītu valodīnu, Kā dzīparu kamolā.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību pieredzīgajiem, BENEDIKTU VILCANI pēdējā gaitā pavadot.

Oškālna kolhoza kolektīvs

„LEŅINA KAROGS“

Laikraksts iznāk ceturtdienas, ceturtdienas un sestdienas latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PFR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14 138 eks. (latv. val. 10 042 eks., krievu val. 4 096 eks.).
Indekss 68169.

Pas. 1551.